

Za koho kope nominant na post ministra zahraničí Jan Lipavský?

- CZ24 News | 23. listopadu 2021

ČESKO: V posledních dnech se množí polemiky o Janu Lipavském. To je ten kontroverzní nominant na post ministra zahraničí v budoucí Fialově vládě. Velká část progresivních, mainstreamových médií se durdí, co si to prezident Zeman dovoluje. Že ho budoucímu premierovi Fialovi nechce jmenovat. A že se taková svévole musí Hradu sofort zarazit.

Proto se pojďme na Jana Lipavského společně podívat. Abychom mohli sami posoudit, jestli mu pan prezident nekřivdí. Takže: Jan Lipavský se narodil v roce 1985. Vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Ano, už tohle může některým lidem stačit. Protože mají praktické zkušenosti s tím, co tyhle humanitní pa-katedry produkují. Ale nesudme předčasně. Jeho bakalářská práce nese název „Politizace ruských energetických dodávek na příkladu zemního plynu.“

Je vidět, že jej škola „správně“ nasměrovala. Ale že i on sám, aktivně chytil vítr doby do pirátských plachet. Obsahem práce je, ve stručnosti, že bychom se měli na Rusko a jeho zdroje... vydiverzifikovat. Aby si Rus nemohl v Evropě vyskakovat. Zajímavé je, že ani oponentura jeho díla nijak zvlášť nechválí. Nevysloveným pojmem, táhnoucím se celým oponentním posudkem, je slovo slabota.

Nicméně ta správná trajektorie, nalajnovaná už v době studií, ta už Lipavskému zůstala. Během svého poslancování za Pirátskou stranu (2017 -2021) byl jedním z nejhrolivějších bojovníků proti Rusku. Jako lev se bil za zákon, zakazující účast ruských (a čínských) firem v tendru na dostavbu jaderných elektráren. Jeho koniášský boj, za přerušení jakýchkoli styků s Ruskem zašel až tak daleko, že bouřil i proti účasti českého velvyslance na oslavách jednoho z hlavních státních svátků oné země: „Považuji za skandální, že se český velvyslanec v Moskvě Vítězslav Pivoňka chystá v neděli 9. května účastnit vojenské přehlídky Ozbrojených sil Ruské federace na Rudém náměstí v Moskvě.“ Z hlediska slušnosti (a diplomatického úzu) je to něco podobného, jako vytýkat někomu, že chce kondolovat sousedovi při úmrtí v rodině. Protože se nám nelíbí, co si ten soused ve svém skleníku na své zahradě pěstuje...

Krom Ruska a Číny, má Jan Lipavský problém i s Izraelem. Výslovně například odmítl plán prezidenta Zemana na přestěhování české ambasády v Izraeli z Tel Avivu do Jeruzaléma, protože podle něj: „Zřízení velvyslanectví v Jeruzalémě jako takového by bylo v rozporu se společným postojem EU. Což je argument, hodný bezprávné kolonie. Na druhé straně však s Palestinci, nepřáteli židovského státu, je prakticky jedna ruka. Po celou dobu svého poslaneckého působení v Zahraničním výboru usiloval o vytvoření „Meziparlamentní skupiny ČR - Palestina“. Nijak mu přitom nevadilo, že ti „bytošní demokraté“ z tak zvaného Palestinského parlamentu měli volby naposledy v roce 2006, tedy před patnácti lety. Od těch dob se bez nich obešli. Navíc ten jejich parlament už 10 let nezasedl. Možná to bude i tím, že Hamás, jeho nejsilnější frakce, je na seznamu teroristů USA, EU, Kanady...

Podobně vášnivou láskou, jako k Palestincům, hoří Jan Lipavský také k Němcům. Se zvláštním přihlídnutím k Němcům Sudetským. V roce 2019 odpověděl na otázku Práva, jak by se díval na uspořádání Sudetoněmeckých dní v ČR, takto: „Přivítat bývalé obyvatele a jejich potomky v jejich původním domově je krásné gesto. Dá se očekávat, že jak čertíci z krabičky vyskočí různí

pseudonárodovci. Jejich nenávistí a poštváním by se ale organizátoři ani český stát neměli nechat zastrašit."

A aby bezelstné a naivní občany ČR před působením těchto „různých pseudonárodovců“ ochránil, zasadil se Jan Lipavský, během svého poslancování, o zřízení stálé parlamentní Komise pro hybridní hrozby. Její náplní má být odhalování rejdů ruských a piklů čínských tajných služeb. Protože jiné u nás nepůsobí. Posvítit si má také na jejich domácí pomahače, jakož i na šířitele nepřátelských názorů. Aby bylo tak nějak oficiálně, ouředně jasné, koho cenzurovat, koho smáznout a komu ubrat kyslík.

Ve vztahu k V 4, k našim přirozeným spojencům, je Jan Lipavský, podle svých vlastních slov, rezervovaný a pragmatický. Jak si tu pragmaticčnost představuje, ukázal, před pár dny, na případu Polska. Striktně odmítnul právní názor Polského ústavního soudu, který zpochybnil nadřazenost evropského práva nad polským. Takový výklad, podle páně poslancova pohledu, zpochybňuje svrchovanost stále těsnější Unie a „velení z Bruselu" a je proto nepřipustný.

V případě Maďarska zašel pan poslanec ještě dál. Na pirátské Evidenci kontaktů a schůzek je o tom zajímavý záznam ze dne 21. 10. 2019: Schůzka poslance Jana Lipavského s Andrászem Radnótim. Poslanec českého parlamentu, Jan Lipavský, se ten den sešel s tak zvaným „bezpečnostním analytikem maďarské liberální strany Momentum Andrászem Radnótim..." Co to má být?! Bezpečnostní analytik opoziční pro-bruselské strany? Pamětníkům a historikům to může nehezky připomenout tzv. Evidenční odbor ÚV KSČ, který před únorem 1948 maskoval špionáž komunistů. Jejich „krtky" v řadách ostatních stran, jejich vlivové skupiny v bezpečnosti a armádě... až po držitele klíčů od tajných skladů zbraní budoucích Lidových milicí. Samozřejmě součástí jeho činnosti byla i „informační výměna" s řídicím centrem v zahraničí. Tehdy to byla Moskva.

Ale zpět k názorům pana poslance. Co by to bylo za pokrokového člověka, kdyby nepodporoval úchylárny? Ne, nebojte se. Ani v tomto oboru ale nenajdeme na progresivním profilu Jana Lipavského sebemenší skvrnku. Tak zvané „manželství pro všechny" propaguje po celou dobu svého působení v politice. Protože, jak napsal: „Láska je láska. Rozbijme tabuli nenávisti, ignorace a predsudků rozdělujících společnost!" A o kousek dál: „Věřím, že jednoho dne se nám podaří dosáhnout vítězství pro všechny páry, které zatím stále neúspěšně bojují za svá základní občanská práva." Jistě. Vzít si svého homopartnera a časem možná i ovci, nebo komodu, je přece lidské právo. Tedy alespoň v Europarlamentu to říkali...

Do kompletního portfolia progresivního evropského politika je však třeba doplnit ještě jednu ingredienci. Každý uchazeč o podrbání za ouškem z Bruselu musí neustále tepat zaprděný český národ a vzdávat hold jiným rasám, než té evropské. Obou úkolů se Jan Lipavský zhostil přímo brilantně. Spojil to dohromady. Využil nedávné aférky s tak zvaným „rasismem ve fotbale" a hřímal: „Rasismus je u nás bohužel stále velký problém. A to nejen ve fotbale. Český rasismus se týká především romské a muslimské menšiny. Smutné dopady tohoto problému jsou patrné všude kolem nás."

A co by s tím chtěl dělat? I v tom má Jan Lipavský jasno: „...v neposlední řadě je třeba také podporovat práci neziskových organizací a sdružení, která se rasovým otázkám věnují. Tedy ukončit ten nesmyslný boj proti nevládkám." Jinými slovy - víc bonzáků, více cenzorů, více vymývání dětských hlav ve školách, více banů a mazání na síti, větší tlak na firmy, aby vyhodily nesprávné lidi... dokud konečně nezavládne všeobecná láska.

Dalo by se pokračovat dál. Ale i těchto pár předložených bodů stačí ke shrnutí. Kandidát na ministra zahraničí je zaťatým, protiruským, protičínským a protiizraelským horlivcem. Nehodlajícím brát ohled na to, že jde o (v zásadě nenahraditelné) zdroje surovin, odbytiště zboží, dodavatele

nenahraditelných komponentů a (v případě Izraele) tradičního politického a hi-tech partnera. Na druhé straně nemá problém s lísáním se k organizacím, považovaným za teroristické. Mimo jiné i v jeho milované EU. Lipavského devótnost k Bruselu pak překonává všechny, i ty nejhorší předchůdce. Skýtá jistotu, že zahraniční, protičeská a protibělošská linie bude prosazována s dosud nevídanou horlivostí. Jakož i všechny moderní, rozkladné úchylárny.

Způsobilost takového člověka, zastupovat zájmy České republiky, si vyhodnoťte sami.

Autor: Lubomír Vylíčil

Zdroj: rukojmi